

Výkon rozhodnutí a soudcovské zástavní právo

Návrhem na soudní výkon rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 39 odst. 11 zákona o veřejných dražbách, jehož podání brání platnému uzavření smlouvy o provedení nedobrovolné dražby a činí tuto smlouvu v případě jejího dřívějšího uzavření neplatnou, není návrh na výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovité věci podle ustanovení § 338b o. s. ř.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 998/2017, ze dne 26.9.2017)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce P. J., zastoupeného Mgr. T.P., advokátem se sídlem v B., proti žalovanému Dražební centrum s. r. o. se sídlem v P., o neplatnost veřejné nedobrovolné dražby, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 30 C 120/2013, o dovolání žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. února 2016 č. j. 25 Co 432/2015-118, tak, že dovolání žalobce proti rozsudku městského soudu v části, ve které byl potvrzen rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 31. března 2015 č. j. 30 C 120/2013-78 ve výroku, kterým byl zamítnut návrh žalobce na přistoupení dalších účastníků na straně žalobce a žalovaného, se odmítá; jinak se zamítá.

Z odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 22. 4. 2013 a doplněnou podáními doručenými soudem dne 21. 1. 2014 a dne 11. 3. 2015 domáhal, aby bylo určeno, že je neplatná „veřejná dražba nedobrovolná konaná dne 19. 3. 2013 v domě na adrese ve 4. patře od 14,00 hod., v níž došlo k vydražení nemovitostí, budovy postavené na pozemku - bydlení, pozemku o výměře 187 m² - zastavěná plocha a nádvoří, pozemku o výměře 567 m² - zahrada, vše na LV v katastrálním území H. na M., obci H., zapsaných u Katastrálního úřadu, katastrální pracoviště Z.“. Žalobu zdůvodnil zejména tím, že má ve společném jmění manželů s B. J. předmětné nemovitosti, že dne 19. 3. 2013 ve 14:00 hod. byla žalovaným jako dražebníkem zahájena dražba č. j. ND 55/2012 těchto nemovitostí, které byly vydraženy společností Magnetic ilus s. r. o. (správně Magnetic hills s. r. o.), IČO 28717341, se sídlem v Chomutově, Lipská 4696, že dne 19. 3. 2013 v 13:31 hod. bylo vůči žalobci zahájeno insolvenční řízení podáním návrhu na povolení oddlužení, o čemž byl dražebník před zahájením dražby informován telefonicky i zasláním emailu, a že proto byla dražba provedena v rozporu s ustanovením § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).

Obvodní soud pro Prahu 1 - poté, co usnesením ze dne 16. 9. 2013 č. j. 30 C 120/2013-11 vyzval žalobce, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení doplnil žalobu o označení navrhovatele dražby, dražebníka a vydražitele, o to, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, a o přesné a srozumitelné znění žalobního petitu, a poučil ho, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno, soud podání odmítne, a poté, co žalobce podáním doručeným soudem prvního stupně dne 12. 11. 2013 oznámil, že posílá „veškeré dostupné doklady k nedobrovolné dražbě, aby mohly být použité k žalobě“ - usnesením ze dne 16. 12. 2013 č. j. 30 C 120/2013-17 žalobu odmítl a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Dospěl k závěru, že žalobce „přes vytýkáci usnesení“ žalobu nedoplnil.

K odvolání žalobce Městský soud v Praze usnesením ze dne 19. 6. 2014 č. j. 25 Co 270/2014-36 změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že se žaloba neodmítá. Dospěl k závěru, že nebyl dán důvod pro odmítnutí žaloby, neboť i před jejím doplněním provedeným v podaném odvolání z ní bylo zřejmé, čeho se žalobce domáhá, a žaloba obsahuje i tvrzení, k jejichž doplnění soud prvního stupně vyzýval žalobce usnesením podle § 43 odst. 1 občanského soudního řádu.

Obvodní soud pro Prahu 1 rozsudkem ze dne 31. 3. 2015 č. j. 30 C 120/2013-78 zamítl návrh žalobce, aby na stranu žalobce přistoupila B. J., a na stranu žalovanou jako žalovaný 2) Magnetic hills s. r. o. se sídlem Chomutově, Lipská č. 4696, IČO 28717341, a jako žalovaný 3) Central system s. r. o. se sídlem v Praze 1, Ovocný trh č. 572/11, IČO 24775363, zamítl žalobu a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Vycházel ze zjištění, že žalobce a jeho manželka B. J. měli předmětné nemovitosti ve společném jmění manželů, že usnesením Okresního soudu ve Znojmě ze dne 11. 10. 2011 č. j. 8 E 247/2011-10 byl nařízen podle vykonatelného exekutorského zápisu č. 074 EZ 252/11 sepsaného dne 20. 7. 2011 T. K., pověřenou Mgr. D.K., soudním exekutorem se sídlem v Chebu, ve prospěch pohledávky oprávněného Central system s. r. o. ve výši 39 200 Kč výkon rozhodnutí, kterým se zřizuje soudcovské zástavní právo k předmětným nemovitostem, že odvolání povinné B. J. proti tomuto usnesení bylo odmítnuto usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 2. 5. 2012 č. j. 21 Co 374/2011, že společnost Central system s. r. o. pověřila žalovaného jako dražebníka k provedení dražby č. ND 55/2012, která byla zahájena dne 19. 3. 2013 ve 14:00 hod., že žalobce podal osobně dne 19. 3. 2013 v 13:31 hodin na podatelnu Krajského soudu v Brně návrh (na sebe jako dlužníka) na zahájení insolvenčního řízení, který byl spolu s vyhláškou o zahájení řízení zveřejněn až dne 30. 3. 2013 (správně 20. 3. 2013) v 8:57 hod. a tímto okamžikem nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, a že usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2013 č. j. KSBŘ 24 INS 7669/2013-B-5 a KSBŘ 24 INS 9367/2013, které nabylo právní moci dne 30. 10. 2013, bylo schváleno oddlužení manželů P. J. a B. J. plněním splátkového kalendáře. Soud prvního stupně nevyhověl žádosti žalobce o přistoupení dalších účastníků na straně žalobce a na straně žalovaného, neboť má na základě provedeného dokazování vedoucího ke zjištění neexistence žalobcem tvrzeného důvodu neplatnosti dražby (zahájení insolvenčního řízení před zahájením dražby, zřízení soudcovského zástavního práva na dražených nemovitostech) za to, že by šlo o zjevnou nehospodárnost v rozporu se zásadou ekonomiky řízení, pokud by soud návrhu žalobce vyhověl a připustil, aby do řízení na straně žalovaného přistoupily další osoby, „když žalobcem tvrzené důvody neplatnosti dražby se tak i tak musí vztahovat na všechny nerozlučné spolčníky na straně žalované“. Ve věci samé soud prvního stupně dospěl k závěru, že ustanovení § 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona na žalobce jako „nepodnikatelský subjekt“ nedopadá a že nelze vyslovit neplatnost žalobcem napadené veřejné dražby z důvodu, že žalobce podal osobně dne 19. 3. 2013 ve 13:31 hod. do podatelny Krajského soudu v Brně návrh na zahájení insolvenčního řízení, neboť návrh byl spolu s vyhláškou o zahájení řízení zveřejněn až dne 20. 3. 2013 a teprve tímto okamžikem nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, a ani z důvodu, že věřitel jako navrhovatel, který podal ohledně téže pohledávky a téhož předmětu dražby návrh na soudní výkon rozhodnutí, nemohl smlouvu o provedení nedobrovolné dražby platně uzavřít pro rozpor s ustanovením § 39 odst. 11 zákona č. [26/2000](#) Sb., protože soudcovské zástavní právo na nemovitosti je zvláštním způsobem „exekuce“ vzhledem k tomu, že jeho zřízením nedochází k poškození majetku povinného, ale má pouze funkci zajišťovací.

K odvolání žalobce Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 2. 2016 č. j. 25 Co 432/2015-118 potvrdil rozsudek soudu prvního stupně a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení. Odvolací soud přisvědčil žalobci, že se nejedná o správný procesní postup, jestliže soud prvního stupně u jednání dne 31. 3. 2015 rozhodl „negativně“ o návrhu žalobce na přistoupení dalších účastníků do řízení a opětovně tak učinil i ve výroku rozsudku, avšak má za to, že opakované vyhlášení shodných rozhodnutí o nepřipouštění vstupu dalších účastníků do řízení není vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Uvedl, že rozhodovací praxe je

jednotná ve výkladu § 338b občanského soudního řádu v tom směru, že výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva k nemovité věci je sice jedním ze způsobů výkonu rozhodnutí určených pro peněžité plnění, na rozdíl od ostatních způsobů výkonu rozhodnutí však plní pouze zajišťovací funkci, tedy nevede ihned k uspokojení pohledávky, ale jen k jejímu zajištění, že oprávněný se může po zřízení soudcovského zástavního práva domáhat buď prodeje zástavy, nebo se může domáhat uspokojení pohledávky cestou výkonu rozhodnutí prodejem zastavené nemovitosti a že dojde-li ze strany vlastníka k převodu nemovité věci zatížené soudcovským zástavním právem, může oprávněný vést výkon rozhodnutí prodejem této nemovitosti přímo proti každému pozdějšímu vlastníku a podkladem pro nařízení a provedení takového výkonu rozhodnutí přitom bude exekuční titul spolu s rozhodnutím o zřízení soudcovského zástavního práva; tuto právní úpravu také reflektuje ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. [26/2000](#) Sb., o veřejných dražbách, kde je definován dražební věřitel jako osoba, jejíž pohledávka je zajištěna zástavním právem k předmětu dražby včetně soudcovského zástavního práva. Dospěl proto k závěru, že zřízení soudcovského zástavního práva nečiní smlouvu o provedení dražby neplatnou, ale že je naopak „jedním z pojmových znaků charakterizujících předmět dražby“.

Proti tomuto rozhodnutí odvolacího soudu podal žalobce dovolání. Namítá, že výrok o zamítnutí jeho návrhu na přistoupení dalších účastníků do řízení nelze v rozhodnutí soudu prvního stupně uvést, neboť byl vyhlášen jako usnesení bezprostředně po zahájení jednání, je také uveden v protokolu z jednání a „jako k takovému se i choval“, když proti němu podal odvolání. Dále namítá, že jednání spočívající v tom, že společnost Central system s. r. o. jako navrhovatel dražby pověřila žalovaného k provedení dražby přesto, že je již proti žalobci veden výkon rozhodnutí „v podobě zástavního práva soudcovského“, je v rozporu s ustanovením § 39 odst. 11 zákona č. [26/2000](#) Sb., neboť zřízení soudcovského zástavního práva na nemovitostech je samostatným způsobem výkonu rozhodnutí, které může být zřízeno samostatně nebo i vedle jiného způsobu výkonu rozhodnutí; pokud je zřízení soudcovského zástavního práva k nemovitým věcem zařazeno jako „jeden z možných výkonů rozhodnutí“, není pochyb o tom, že i na tento výkon „pamatuje“ ustanovení § 39 odst. 11 zákona č. [26/2000](#) Sb., a je proto nutné se „vypořádat“ s jeho zněním. Uzavřel, že zřízení soudcovského zástavního práva má funkci zajišťovací a že „pokračovat k funkci uhrazovací“ lze pouze nařízením prodeje nemovitostí ve smyslu občanského soudního řádu; pokud byly nemovitosti zpeněženy jinak, je to důvod k rozhodnutí o neplatnosti dražby. Žalobce navrhl, aby dovolací soud zrušil rozsudek odvolacího soudu a aby mu věc vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) věc projednal podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „o. s. ř.“), neboť řízení ve věci bylo zahájeno přede dnem 1. 1. 2014 (srov. čl. II bod 2 zákona č. [293/2013](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o. s. ř.).

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.).

Dovolání žalobce proti rozsudku odvolacího soudu v části, ve které byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně ve výroku, jímž byl zamítnut návrh žalobce na přistoupení dalších účastníků na straně žalobce a žalovaného, neobsahuje jednak způsobilé vymezení předpokladů přípustnosti dovolání ve smyslu ustanovení § 241a odst. 2 o. s. ř. [dovolatel vůbec nevylicil, proč považuje dovolání v této části za přípustné z hledisek uvedených v ustanoveních § 237 až § 238a o. s. ř.; podle ustálené judikatury dovolacího soudu musí být z dovolání zřejmé, který z předpokladů přípustnosti dovolání uvedených alternativně v ustanovení § 237 o. s. ř. je podle mínění dovolatele splněn (srov. například odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2013 sp. zn. 29 Cdo 2488/2013 nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2013 sp. zn. 29 Cdo 2394/2013, které bylo uveřejněno pod č. 4 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2014)], a jednak vymezení dovolacího důvodu způsobem uvedeným v ustanovení § 241a odst. 3 o. s. ř.; Nejvyšší soud České republiky proto dovolání žalobce v této části podle ustanovení § 243c odst. 1 věty první o. s. ř. odmítl.

Z hlediska skutkového stavu bylo v projednávané věci mimo jiné zjištěno, že usnesením Okresního soudu ve Znojmě ze dne 11. 10. 2011 č. j. 8E 247/2011-10 byl nařízen podle vykonatelného exekutorského zápisu č. 074 EZ 252/11 sepsaného dne 20. 7. 2011 T. K., pověřenou Mgr. D.K., soudním exekutorem se sídlem v Chebu, ve prospěch pohledávky oprávněného Central system s. r. o. ve výši 39 200 Kč proti povinné B. J. výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva k nemovitostem ve společném jmění manželů (žalobce a B. J.), a to k budově na pozemku, k pozemku - zastavěná plocha a nádvoří a k pozemku - zahrada, vše v katastrálním území H. na M., že odvolání povinné B. J. proti tomuto usnesení bylo odmítnuto usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 2. 5. 2012 č. j. 21 Cdo 374/2011-18 a že dne 19. 3. 2013 provedl žalovaný jako dražebník na návrh společnosti Central system s. r. o. veřejnou nedobrovolnou dražbu, ve které byly uvedené nemovitosti vydraženy.

Za tohoto skutkového stavu závisí napadený rozsudek odvolacího soudu mimo jiné na vyřešení otázky hmotného práva (zda je návrh na výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovité věci návrhem na soudní výkon rozhodnutí ve smyslu § 39 odst. 11 zákona č. [26/2000](#) Sb., o veřejných dražbách, který, je-li podán ohledně téže pohledávky a téhož předmětu, činí smlouvu o provedení nedobrovolné dražby neplatnou), která dosud nebyla v rozhodování dovolacího soudu vyřešena, a proto je dovolání proti rozsudku odvolacího soudu ve věci samé podle ustanovení § 237 o. s. ř. přípustné.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř, které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), Nejvyšší soud České republiky dospěl k závěru, že dovolání žalobce není opodstatněné.

Projednávanou věc je třeba i v současné době - s ohledem na to, že veřejná nedobrovolná dražba, při níž byly vydraženy předmětné nemovitosti, se konala dne 19. 3. 2013 - posuzovat podle zákona č. [26/2000](#) Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákonů č. [120/2001](#) Sb., č. [517/2002](#) Sb. a č. [257/2004](#) Sb., nálezů Ústavního soudu č. [181/2005](#) Sb., zákonů č. [377/2005](#) Sb., č. [56/2006](#) Sb., č. [315/2006](#) Sb., č. [110/2007](#) Sb., č. [296/2007](#) Sb., č. [7/2009](#) Sb., č. [223/2009](#) Sb., č. [396/2012](#) Sb. a č. [399/2012](#) Sb., tedy podle zákona č. [26/2000](#) Sb., o veřejných dražbách, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „zákon o veřejných dražbách“).

Veřejnou dražbou prováděnou podle zákona o veřejných dražbách se rozumí - jak vyplývá z ustanovení § 2 písm. a) tohoto zákona - veřejné jednání, jehož účelem je přechod vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby na osobu, která za stanovených podmínek učiní nejvyšší nabídku, jakož i veřejné jednání, které bylo ukončeno z důvodu, že nebylo učiněno ani nejnižší podání. Bylo-li při veřejné dražbě učiněno podání, udělí licitátor příklep tomu účastníku dražby, který učinil nejvyšší podání. Vlastnictví nebo jiné právo k předmětu veřejné nedobrovolné dražby přechází na vydražitele

k okamžiku udělení příklepu, a to za předpokladu, že uhradil ve stanovené lhůtě cenu dosaženou vydražením (§ 53 zákona o veřejných dražbách).

Dražba nedobrovolná je dražba prováděná na návrh dražebního věřitele, jehož pohledávka je přiznána vykonatelným soudním rozhodnutím nebo vykonatelným rozhodčím nálezem nebo doložena vykonatelným notářským zápisem, který obsahuje náležitosti stanovené zvláštním právním předpisem, anebo doložena jiným vykonatelným rozhodnutím, jehož soudní výkon připouští zákon, včetně platebních výměrů a výkazů nedoplatků (§ 36 odst. 1 zákona o veřejných dražbách). Dražebním věřitelem je osoba, jejíž pohledávka je zajištěna zástavním právem k předmětu dražby, včetně soudcovského zástavního práva (§ 36 odst. 3 věta první zákona o veřejných dražbách). Dražbu lze provést pouze na základě písemné smlouvy o provedení dražby, kterou uzavře navrhovatel s dražebníkem (§ 39 odst. 1 zákona o veřejných dražbách).

Podle ustanovení § 39 odst. 11 zákona o veřejných dražbách podá-li navrhovatel ohledně téže pohledávky a téhož předmětu dražby návrh na soudní výkon rozhodnutí, nelze smlouvu o provedení nedobrovolné dražby platně uzavřít, a byla-li již tato smlouva uzavřena, stává se podáním návrhu na soudní výkon rozhodnutí podaného za uvedených podmínek navrhovatelem neplatnou.

Soudní výkon rozhodnutí má - jak vyplývá z ustanovení § 39 odst. 11 zákona o veřejných dražbách - před provedením veřejné nedobrovolné dražby přednost [srov. též § 46 odst. 1 písm. g) zákona o veřejných dražbách]. Po podání návrhu na soudní výkon rozhodnutí proto není možné smlouvu o provedení dražby platně uzavřít a byla-li tato smlouva uzavřena před podáním návrhu na soudní výkon rozhodnutí, stává se okamžikem podání návrhu neplatnou. Nesplnění podmínky uvedené v ustanovení § 39 odst. 11 zákona o veřejných dražbách je důvodem pro vyslovení neplatnosti nedobrovolné dražby soudem za podmínek stanovených v § 48 odst. 3 zákona o veřejných dražbách.

Výkon rozhodnutí ukládajícího zaplacení peněžité částky lze provést - jak vyplývá z ustanovení § 258 odst. 1 o. s. ř. - srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky, správou nemovité věci, prodejem movitých věcí a nemovitých věcí, postižením závodu a zřízením soudcovského zástavního práva k nemovitým věcem. Soudcovské zástavní právo (§ 338b o. s. ř.) má však poněkud odlišný účel než ostatní způsoby výkonu rozhodnutí na peněžité plnění uvedené v ustanovení § 258 odst. 1 o. s. ř. Soudcovské zástavní právo na nemovitostech vzniká - jako zástavní právo, jež se podle zákona zřizuje rozhodnutím státního orgánu (soudu) - na základě pravomocného usnesení soudu, kterým byl nařízen výkon rozhodnutí jeho zřízením, a vyznačuje se tím, že jeho zřízením ještě nedochází k postižení majetku povinného a že tedy má jen funkci zajišťovací; věřiteli jednak umožňuje získat v rozvrhu výtěžku prodeje nemovitosti postavení zástavního věřitele, jednak působí vůči každému pozdějšímu nabyvateli nemovitosti (srov. též právní názor uvedený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2002 sp. zn. 20 Cdo 1905/2001, které bylo uveřejněno pod č. 51 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, roč. 2004). Není-li pohledávka zajištěna zástavním právem (včetně soudcovského zástavního práva) včas splněna nebo byla-li splněna po své splatnosti jen částečně anebo nebylo-li splněno příslušenství pohledávky, má zástavní věřitel právo na uspokojení své pohledávky (zbytku pohledávky nebo příslušenství) z výtěžku zpeněžení zástavy. Zástavu lze zpeněžit na návrh zástavního věřitele buď ve veřejné dražbě, nebo soudním prodejem zástavy (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017 sp. zn. 21 Cdo 2705/2016). Zákon o veřejných dražbách přiznává - jak vyplývá z ustanovení § 36 odst. 3 věty první tohoto zákona - postavení dražebního věřitele, který může navrhnout nedobrovolnou dražbu a uzavřít s dražebníkem smlouvu o jejím provedení, nejen osobě, jejíž pohledávka je zajištěna zástavním právem k předmětu dražby vzniklým smlouvou nebo ze zákona, ale i tomu, v jehož prospěch bylo k předmětu dražby zřízeno postupem podle ustanovení § 338b a násl. o. s. ř. soudcovské zástavní právo.

Nejvyšší soud České republiky proto dospěl k závěru, že návrhem na soudní výkon rozhodnutí ve

smyslu ustanovení § 39 odst. 11 zákona o veřejných dražbách, jehož podání brání platnému uzavření smlouvy o provedení nedobrovolné dražby a činí tuto smlouvu v případě jejího dřívějšího uzavření neplatnou, není návrh na výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva na nemovité věci podle ustanovení § 338b o. s. ř.

V projednávané věci byla pohledávka dražebního věřitele (navrhovatele dražby) Central system s. r. o. vůči dlužnici B. J. ve výši 39 200 Kč, kterou dražební věřitel doložil vykonatelným exekutorským zápisem č. 074 EZ 252/1 sepsaným dne 20. 7. 2011 [srov. § 78 písm. a) exekučního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2012], zajištěna soudcovským zástavním právem zřízeným k předmětným nemovitostem usnesením Okresního soudu ve Znojmě ze dne 11. 10. 2011 č. j. 8E 247/2011-10, a společnost Central system s. r. o. proto byla - jak vyplývá z výše uvedeného - oprávněna navrhnout dražbu těchto nemovitostí a uzavřít se žalovaným jako dražebníkem smlouvu o jejím provedení. Protože návrh na výkon rozhodnutí zřízením tohoto soudcovského zástavního práva, jemuž bylo uvedeným usnesením soudu vyhověno, nebránil platnému uzavření smlouvy o provedení nedobrovolné dražby nemovitostí (zřízení soudcovského zástavního práva k nim bylo naopak jedním z předpokladů nedobrovolné dražby), je závěr soudů, že veřejná nedobrovolná dražba předmětných nemovitostí provedená žalovaným dne 19. 3. 2013 není neplatná pro nesplnění podmínky uvedené v ustanovení § 39 odst. 11 zákona o veřejných dražbách, v souladu se zákonem.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu je z hlediska uplatněného dovolacího důvodu správný; protože nebylo zjištěno, že by byl postižen některou z vad, uvedených v ustanovení § 229 odst. 1 o. s. ř., § 229 odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř. nebo v § 229 odst. 3 o. s. ř. anebo jinou vadou, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, Nejvyšší soud České republiky dovolání žalobce podle ustanovení § 243d písm. a) o. s. ř. zamítl.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Samospráva \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Význam řízení](#)
- [Telekomunikace](#)
- [Účelová komunikace \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Územní plán \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vyhoštění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Restituce \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zdravotní služby \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta](#)
- [Územní plán](#)